

Васильченко В.М. Футбол. Навчальний посібник для студентів факультетів фізичного виховання університетів і педагогічних інститутів.-Вінниця: ВАТ "Видавництво", 1997.- С.159 – 172.

Ванна Р.С., Приступа С.Н., Вацеба О.М. Індивідуальне тренування баскетболістів. Львів; 1993.-90 с.

Вознюк Т.Ю. Комплексное сочетание разнонаправленных режимов тренировочной работы с отдыхом в микроциклах соревновательного периода подготовки баскетболистов высокой квалификации: Автореф. дис...канд. пед. наук.-К., 1987. - 20 с.

Словесно – слуховая подготовка юных спортсменов / Под общей ред. В.П. Ванна. –Москва: Физкультура и спорт, 1968. – 247 с.

THE INFLUENCE OF DIFFERENT SPEED – POWER TRAINING EXERCISES VERSION ON THE BASKETBALL PLAYERS PREPARATION

TATYANA VOZNUK

Vynnitsa Pedagogical State University

The article shows the importance of speed – power training for elite basketball players, it gives descriptions and scientific foundations for choice and use of ways and means of developing speed – power qualities.

МОЖЛИВОСТІ ПОВЕДІНКИ СПОРТСМЕНІВ У ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ З УРАХУВАННЯМ ГЕНДЕРНИХ РОЗХОДЖЕНЬ

ОЛЕКСАНДРА ГОЛЕЦЬ

Національний Університет Фізичного Виховання і Спорту України

Актуальність. Останнім часом практичний інтерес багатьох дослідників збільшився до вивчення чинників, що визначають особливості поведінки людини в різних життєвих ситуаціях. Багато в чому це пов'язано з дослідженням гендерних особливостей, тобто розходжень між чоловіком і жінкою, пов'язаних з вивченням психологічних і психологічних характеристик і поведінки. Словосполучення, гендерна поведінка пов'язане з переконаннями, відносинами, поведінковими реакціями, інтересами і інтересами, що з погляду культури ідентифікуються як відображення чоловічості, тобто мужності, або феміності - жіночності . У більшості ранніх досліджень про нерівність чоловіків і жінок мова йде, насамперед, про біологічні особливості. Однак, у ряді робіт [2] показано, що поведінка та діяльність визначаються, крім іншого, і гендерними особливостями, що виявляються в типі соціальної діяльності.

Сучасний Олімпійський рух і спорт є спортивним, міжнародно соціально-культурним явищем, що впливає на поведінку значних частин населення, а спорт як частина соціального життя є невід'ємною складовою, що розвивається як гендерне явище в сучасному суспільстві [1, 2].

Спрямований розвиток жіночого спорту наприкінці ХХ століття поставило перед дослідниками багатьох профілів питання про джерела даного соціального явища. На сьогоднішній день, насамперед, перебувають у межах психіки, і тому важливим для

педагогів повинні бути свідчення вчених-медиків і психологів про психологічні джерела бажання спортсменок освоїти чоловічі види спорту. Саме вони повинні допомогти адаптуватися колишнім спортсменкам (у силу особливостей їхнього характеру) у сім'ї і професії.

Мета: вивчення гендерних особливостей інтелектуальної діяльності особистості.

Завдання:

1. Дослідити і визначити розходження між типами інтелектуальної діяльності тих, що займаються і не займаються спортом.
2. Визначити вплив спорту на тип інтелектуальної діяльності юнаків і дівчат.

Під час дослідження використано такі **методи:**

1. Анкетування, опитування, бесіда.
2. Аналіз інформації з інтернету.
3. Ретроспективний аналіз літературних джерел і документальних матеріалів.

Обговорення результатів дослідження: У людини будь-який рівень організму піддається статевій диференціації. Найважливіші в цьому процесі безумовно, є відмінності у чоловічої і жіночої статі.

У чоловіків ліва півкуля більш пристосована для вербальної діяльності, ніж у жінок. У чоловіків краще розвинене просторове мислення: вони можуть думкою відтворити зображення обрисів, пропорцій і місцезнаходження предметів. Для мови жінок характерні більш складні і довгі речення, ніж для чоловіків. Дівчата значно раніше навчаються читати і швидкість читання в них вища.

У вчених немає єдиної думки про те, як саме ці різниці впливають на формування чоловічого і жіночого типів мислення. Однак установлено, що на розвиток мозку ембріона, як і на розвиток людини в цілому, впливають як генетичні, так і соціальні чинники.

З раннього дитинства дорослі по-різному ставляться до дівчат і хлопчиків. Хлопчикам здебільшого дозволяють знайомитися з навколишнім світом. Дівчата, як правило, мають менше вільного часу, ніж хлопчики, що, природно обмежує їх можливість займатися фізичною культурою і спортом.

Досягаючи підліткового віку, дівчата, як правило, усвідомлюють, що заняття контактними видами спорту, які вимагають прояву значної сили і потужності, можуть підірвати їх популярність серед однолітків. Дослідження американських шкіл, показали, що хлопчики віддають перевагу заняттям футболом, баскетболом і бейсболом, а дівчата волейболом, баскетболом і легкою атлетикою.

Треба також відзначити, що саме розвиток суспільства і відносин чоловіка і жінки мали відношення до Олімпійського руху і змін, що вплинули на його розвиток та збільшення кількості жінок-учасниць у спортивній діяльності й Олімпійських Іграх. На перші Олімпійські Ігри сучасності жінки не були допущені, на других Олімпійських Іграх у Парижі 1900 року брали участь вже 19 жінок (менш 1%) з 5 країн. Через 100 років на XXVII Іграх у Сідней жінки склали 40% всіх учасників.

Активний розвиток жіночого спорту - це результат соціально-економічних змін, перегляд деяких релігійних традицій, а також далеко не повною мірою розкритих психологічних можливостей організму.

Відзначаючи проблему, а саме з'ясування особливостей поведінки спортсменів у юнацькому віці з урахуванням гендерних відмінностей, була розроблена анкета та проведені тести: «Наскільки ви мужні чи жіночні» і «ваш тип мислення» серед юнаків і дівчин 17-20 років. Серед них були ті, що займаються спортом, і ті, що не займаються спортом. У дослідженні брало участь 136 осіб.

Аналіз результатів досліджень показав, що з 72 юнаків 10 (13,9%) чоловік, що займаються спортом і 16 (25%) чоловік, що не займаються спортом, мають жіночий тип мислення.

Тоді як, 20 (27,8%) спортсменів і 8 (12,5%) не спортсменів із загальної кількості юнаків виявили середній тип мислення. А 10 (13,9%) осіб, що займаються спортом і 8 (12,5%) осіб, які не займаються спортом є психологічно статистичними чоловіками, тобто мають чоловічий тип мислення.

У спортсменів – юнаків – 20 чоловік (27,8%) – , переважно середній тип мислення, тип мислення, що однаково відображає як жіночі, так і чоловічі особливості мислення. При такому мисленні спортивний характер може проявлятися в різних ситуаціях, тобто бути гнучким у прийнятті рішень.

У дівчат результати тестування показали, що з 62 опитуваних 16 (22,2%) дівчат, які займаються спортом і 8 (12,5%) дівчат, які не займаються спортом, мали жіночий тип мислення. 10 (16,7%) спортсменок і 24 (37,5%) дівчини, що не займаються спортом зайняли середню позицію.

4 (5,5%) спортсменки, з точки зору типа мислення виявили себе чоловіками, тоді як серед дівчат, які не займаються спортом жодна не виявила чоловічий тип мислення.

Це свідчить про те, що в спортивній діяльності у жінок присутня агресивність. Між суперниками завжди виникає антипатія. У той же час не можна недооцінювати роль соціуму, і в першу чергу виховання в процесі тренування, у формуванні агресивності у спортсменок. Агресивність є необхідною для спортивної боротьби та формування особливого стилю поведінки, - тобто - «спортивного характеру». У дівчат, які не займаються спортом, виявлено риси чоловічого характеру. У них переважає середня позиція: 24 особам (37,5%), характерні чоловічі і жіночі риси одночасно та психологічна гнучкість. Такий тип мислення також обумовлен суспільством, де вони живуть, і людьми, які їх оточують.

Відомо, що вид спорту, також, впливає на тип мислення спортсменок. Так, характер представниць художньої і спортивної гімнастики виявилися статистичними жінками. У представників волейболу, боротьби і футболу статистичні чоловіки і гірських лиж виявлено чоловічий чи середній типи мислення.

Дослідження показали схожість у мисленні спортсменами і спортсменками. Однак так, треба відзначити, що для жінок характерна очевидна орієнтація на статистичність.

Результати досліджень свідчать, що тема гендерних відмінностей має потребу у подальшому вивченні, особливо, це стосується спортивної діяльності в спорті, і в майбутньому ще планується проведення досліджень.

ЛІТЕРАТУРА

Українська декларація «жінки і спорт» // Спорт для усіх. – М., №3-4, 1997.

2. Мельникова Н.Ю. Генезис и перспективы женской олимпийской программы. Автореф. дис.к-та пед.наук: ГЦОЛИФК. – М., 1990. – 30 с.

BEHAVIOR OF THE YOUNG ATHLETES TAKING INTO ACCOUNTS THEIR GENDER DIFFERENCES

OLEKSANDRA GOLETS

National Universiti of Physical Education and Sport of Ukraine, Kyiv.

This article is about the psychological and social differences of athletes and non-athletes. We also compared style of thinking between sportsmen and sportwomen and people who are not athletes.

ОСОБЛИВОСТІ ТЕХНІКИ ІГРОВИХ ПЕРЕМІЩЕНЬ БАДМІНТОНІСТІВ

ОКСАНА ГРЕЧАНЮК, ІРИНА КОЛОСКОВА

Львівський державний інститут фізичної культури

Бадмінтон з 1996 року включено до програми Ігор Олімпіад, що особливо загострило потребу у створенні науково обґрунтованої системи підготовки бадмінтоністів. На сучасному етапі розвитку в бадмінтоні спостерігається тенденція підвищення темпу гри, сили й ефективності ударів, збільшення точності. Ці риси, очевидно, посиляться із введенням нових правил змагань, спрямованих на скорочення кількості очок у партії, що сприятиме подальшій інтенсифікації ігрових дій у бадмінтоні. Тому особливої актуальності сьогодні набуває проблема вдосконалення техніки ігрових переміщень, від вирішення якої залежить можливість ведення гри у високому темпі.

Метою нашого дослідження на даному етапі стало вивчення стану розробки проблеми класифікації та особливостей техніки ігрових переміщень у бадмінтоні з допомогою аналізу літературних джерел.

У доступній нам вітчизняній літературі було знайдено тільки одне дисертаційне дослідження, присвячене проблемам підготовки спортсменів у бадмінтоні, а саме методиці навчання техніці нападаючого удару (Д.П. Рибаків, 1976) [3]. Подальший аналіз літературних джерел показав, що більшість праць, які стосуються системи підготовки у бадмінтоні, є віддалені у часі або носять популярний характер (Марков О.М., 1966; Глебович Б.В., Постников Н., 1966; Рыбаков Д.П., Штильман М.И., 1978, 1982; Лившиц В., Галицкий А., 1976, 1980, 1987; Смирнов Ю.Н., 1976, 1990; Скрипка А., Шульман В., 1990; Продан А.А., 1996 та ін.).

У бадмінтоні сьогодні не існує затвердженої класифікації технічних прийомів [5, 16]. Єдину спробу здійснити систематизацію технічних дій бадмінтоніста зустрічаємо у Д.П. Рибаків та М.І. Штильмана (1982) [4, 15]. Технічні дії бадмінтоніста вони поділяють на чотири групи: стійки, переміщення, удари та подачі. Як зауважує Ю.Н. Смирнов, дана класифікація не враховує зони майданчика, звідки спрямовуються удари та рівні, на яких виконуються технічні прийоми [5, 16]. Групу переміщень у класифікації Д.П. Рибаків та М.І. Штильмана поділено на переміщення вперед, назад, в сторону, а кожну з цих підгруп у свою чергу – на переміщення приставним, схресним, перемінним кроком (рис. 1) [4, 15].